

До
Главния прокурор на
Република България

М О Л Б А

от Асоциацията на българските
застрахователи,
гр.София, ул. Хан Аспарух 33

ОТНОСНО: Противоконституционност на разпоредбите на т.2 на чл.50 от Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите и на т. 4 от ал.1 на чл. 11 от Закона за защита на земеделските производители

Уважаеми г-н Главен прокурор,

Законът за защита, рехабилитация и социална интерация на инвалидите е обнародван в ДВ 112/95 г., допълван и изменян - ДВ бр. 110/96 г. и 123/97 г. С чл. 48 от закона е създаден фонд „Рехабилитация и социална интеграция“ към Министерския съвет. Средствата по този фонд се набират от източници, посочени в чл. 50. Чл 50, т. 2 от закона гласи:

Чл.50.Средствата по фонд "Рехабилитация и социална интеграция" се набират от:

2.вноски от юридическите лица, извършващи застрахователна дейност, в размер 1 на сто от внесените суми от собственици на моторни превозни средства по застраховка "Гражданска отговорност";

Законът за защита на земеделските производители е обнародван в ДВ 57/95г., изменян и допълван ДВ 67/95г.,110/96 г.,115/97 г. и 123/97 г. С чл. 9 се създава Държавен фонд „Земеделие“. Източниците за набиране на средства във фонда са изброени в чл. 11. Чл.11, ал. 1, т.4 от същия закон гласи:

Чл.11.(1) Източници на фонда са:

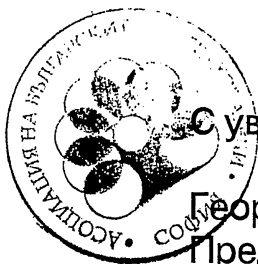
4.отчисленията от застрахователни дружества и институти в размер 4 на сто от сумата на застрахователните вноски по застраховките на земеделските култури, животни, машини, сгради и съоръжения;

И в двата случая законодателят е създал данъчни утежнения за застрахователните предприятия, прикрити под формата на вноски в съответните фондове. Това на практика означава, че за определен вид стопански субекти се създават допълнителни финансови задължения, което е в противоречие с чл. 19, ал.2 от Конституцията. Нарушава се принципът на равнопоставеност на правните условия за извършване на стопанска дейност. Конституцията не предвижда възможност държавата едностранно, дори със закон да задължава физически или юридически лица да заплащат вноски върху постъпленията от развиваната от тях правомерна дейност в различни фондове на ведомства и органи на управление. Такава възможност е предвидена единствено за данъците, които чрез закон се определят от парламента. Конституцията поставя изричното условие законът да създава данъчни задължения за всички граждани и юридически лица само и единствено в полза на държавния и общинските бюджети. Не се допуска дори чрез закон да се създават тежести в полза на фондове. Фондовете за развитие на различни сфери от обществения живот и отрасли на икономиката могат да се създават, стига да набират средствата си по доброволен или вътрешноведомствен път. В случая не става въпрос за това. Едностранното налагане на утежнения от страна на държавата, които нямат характер на данък, щом приходите не са предназначени за държавния или общинските бюджети, противоречи на разпоредбите на чл. 60 от Конституцията. По тази причина разпоредбите на чл.11,ал.1,т.4 от Закона за защита на земеделските производители и на чл. 50,

т.2 от Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите са противоконституционни.

По подобен на повдигнатия от нас проблем Конституционният съд се е произнесъл с решение N 8 от 17 юни 1997 г. по конституционно дело N 3 от 1997 г.

Г-н Главен прокурор, молим, в съответствие с чл. 150, ал. 1 от Конституцията и чл. 16 от Закона за конституционния съд, да сезирате конституционния съд с искане да се произнесе по противоконституционността на посочените по-горе разпоредби на Закона за защита на земеделските производители и на Закона за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите.

С уважение,

Георги Абаджиев
Председател